

**ประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียงในโรงเรียนสังกัดสำนักงาน
เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม**

**The Effectiveness of Operating Sufficiency School in Schools under the Office
Of Nakhon Phanom Primary Educational Service Area.**

*อริยะศิลป์ สุวรรณอำไพ**

*รองศาสตราจารย์ ดร.ศิกานต์ เพียรธัญญกรณ์***

*ดร.ฤทัยทรัพย์ ดอกคำ****

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียงในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม และหาแนวทางในการยกระดับประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียงกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม ปีการศึกษา 2560 จำนวน 324 คน ประกอบด้วยผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 76 คน และครูผู้สอน จำนวน 248 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 7 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ การทดสอบค่า t (t-test) แบบ Independent Samples ทดสอบสถิติการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว F-test (One way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe-Method)

ผลการวิจัย พบว่า

1. ประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียงในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก
2. ประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียง จำแนกตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม โดยรวมมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
3. ประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียง จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนมโดยรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน
4. ประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียง จำแนกตามสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน
5. แนวทางการยกระดับประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียงที่ควรได้รับการยกระดับมีจำนวน 3 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียนและด้านการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษา

คำสำคัญ : สถานศึกษาพอเพียง, ประสิทธิผลการดำเนินงาน

* ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

** อาจารย์ประจำหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต และหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

*** ผู้อำนวยการเชี่ยวชาญ โรงเรียนบ้านนาแก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสกลนคร เขต 1

ABSTRACT

The purposes of this research were to investigate the operational effectiveness of sufficiency schools under the Office of Nakhon Phanom Primary Educational Service Area, and to establish the guidelines to improve the operational effectiveness of sufficiency schools. The 324 samples consisted of 76 administrators and 248 teachers in schools under the Office of Nakhon Phanom Primary Educational Service Area, in the academic year 2017. The instrument for data collection was a set of 7-level rating scale questionnaires. Statistics for data analysis were mean, standard deviation, percentage, t-test (Independent Samples), F-test (One-Way ANOVA), and Scheff's Method.

The results of this research were as follows:

1. The operational effectiveness of sufficiency schools under the Office of Nakhon Phanom Primary Educational Service Area, as a whole and each aspect was at a high level.
2. The operational effectiveness of sufficiency schools as perceived by school administrators and teachers, as a whole was significantly different at the .01 level.
3. The operational effectiveness of sufficiency schools, classified by school sizes as a whole and each aspect was not different.
4. The operational effectiveness of sufficiency schools, classified by the Office of Nakhon Phanom Primary Educational Service Area, as a whole and each aspect was not different.
5. The proposed guidelines to improve the operational effectiveness of sufficiency schools involved three aspects: curriculum and learning activity management, student development activities, and school personnel development.

Keywords: Sufficiency School, Operational Effectiveness

ภูมิหลัง

ปัจจุบันสถานการณ์โลกมีการเปลี่ยนแปลงมากในระยะเวลาอันรวดเร็วอาจกล่าวได้ว่าเวลานี้โลกเหลือเพียงชั่วเดียวคือชั่วเสรีนิยม หรือทุนนิยม หรือบริโภคนิยม แล้วแต่จะเรียกชื่อกัน ซึ่งในโลกทุนนิยมนี้ประเทศต่างๆ มุ่งแสวงหาความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจเป็นที่ตั้ง สำหรับประเทศไทย ตั้งแต่มีแผนพัฒนาฉบับแรกในปี พ.ศ. 2504 ได้มีการพัฒนาตามรูปแบบของทุนนิยมเช่นกันคือ มุ่งเน้นสร้างความร่ำรวยทางด้านเศรษฐกิจ ซึ่งก็ได้มีการพัฒนาให้เจริญเติบโตขึ้นจริง แต่เป็นการเจริญเติบโตที่ต้องแลกกับการสูญเสียทรัพยากรธรรมชาติที่ถูกทำลายไปจำนวนมาก จะเห็นว่าความเจริญเติบโตซึ่งได้จากการพัฒนาตามแผนพัฒนาประเทศ ตั้งแต่ฉบับแรกจนถึงปัจจุบันได้ก่อให้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจของประเทศมาแล้วหลายครั้ง ทั้งนี้เป็นเพราะการเจริญเติบโตของประเทศไทย อยู่บนพื้นฐานที่ยังไม่มีความพร้อม กล่าวคือ ประเทศไทยได้ย่างก้าวเข้าสู่การพัฒนาโดยที่ไม่ได้คำนึงถึงฐานรากของประเทศ ซึ่งมีฐานในภาคเกษตรกรรม แต่กลับมุ่งไปสู่การเป็นประเทศอุตสาหกรรมที่มีฐานการลงทุนไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเงินทุน เทคโนโลยี หรือกำลังคนที่เป็นผู้บริหารหรือผู้ชำนาญการยังคงต้องพึ่งพาประเทศอื่น ซึ่งพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 ทรงมีรับสั่งเกี่ยวกับเศรษฐกิจพอเพียงว่า การพัฒนาบ้านเมืองเหมือนการสร้างบ้าน เวลาที่มีการสร้างบ้าน สิ่งแรกที่ต้องทำคือวางรากฐานฝังเสาเข็ม และเสาเข็มแต่ละต้นจะถูกคำนวณมาแล้วว่าต้องแบกรับน้ำหนักเท่าใด แล้วจึงสร้างบ้าน แน่แน่นอนว่าเสาเข็มวางไว้สำหรับบ้านสองชั้นก็จะแบกรับน้ำหนักได้แค่

บ้านสองชั้นเท่านั้น การพัฒนาประเทศก็เช่นกัน (สุเมธ ตันติเวชกุล, 2550, หน้า 12) กระทรวงศึกษาธิการในฐานะหน่วยงานหลักในการพัฒนาคนและสร้างเยาวชนให้มีคุณภาพของประเทศได้ตระหนักและเห็นคุณค่าในการศึกษาดังกล่าว จึงมีนโยบายที่จะเรียนรู้ตามรอยพระยุคลบาท เรื่องเศรษฐกิจพอเพียง โดยอันเชิญมาเป็นหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพสามารถพึ่งพาตนเองได้ เกิดความพอมีพอกิน พอมีพอใช้โดยใช้หลักความพอประมาณ การคำนึงถึงความมีเหตุผล มีภูมิคุ้มกันในตัวที่ดี และมีคุณธรรมเป็นกรอบในการดำรงชีวิต และเป็นพลเมืองที่ดีของชาติด้วยการสร้างความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้สามารถนำไปประยุกต์ใช้ได้เหมาะสมและปลูกฝังปรับเปลี่ยนกระบวนทัศน์ในการดำรงชีวิต ตลอดจนนำไปสู่การปรับแนวทางการพัฒนาให้อยู่บนพื้นฐานของเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยการกำหนดนโยบายด้านการศึกษา โดยนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพ และมาตรฐานการศึกษาทุกระดับ ใช้คุณธรรมเป็นพื้นฐานของกระบวนการเรียนรู้ที่เชื่อมโยงความร่วมมือระหว่างสถาบันการศึกษา สถาบันครอบครัว ชุมชน สถาบันทางศาสนา ให้มีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ให้ผู้เรียนเกิดความรู้ ทักษะ และเจตคติ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างสมดุลและยั่งยืน กระทรวงศึกษาธิการจึงได้มุ่งพัฒนาสถานศึกษาในการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการจัดการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ส่งผลสู่การดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงของผู้เรียน ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษา โดยกำหนดเป็นโครงการขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา (ศูนย์ขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง กระทรวงศึกษาธิการ, 2553, หน้า 1-2) มาเป็นหลักคิดและหลักปฏิบัติในการทำงานและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ นำมาสู่การขับเคลื่อน “สถานศึกษาพอเพียง” ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2550 ที่มุ่งให้เกิดการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเข้าสู่ทุกกิจกรรมในสถานศึกษา โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานได้นำนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ มาจัดทำยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา พ.ศ. 2554-พ.ศ. 2556 ซึ่งกำหนดเป้าหมายให้มีการพัฒนาและขยายผลให้ได้จำนวน 9,999 แห่ง และสามารถเป็นสถานศึกษาที่เป็นแบบอย่างในการจัดการเรียนการสอนและการบริหารสถานศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง หรือที่รู้จักกันในชื่อ “สถานศึกษาพอเพียง” (กระทรวงศึกษาธิการ, 2554, หน้า 1)

คำถามการวิจัย

1. ประสิทธิภาพการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียงในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม อยู่ในระดับใด
2. ประสิทธิภาพการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียง ตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
3. ประสิทธิภาพการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียง จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
4. ประสิทธิภาพการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียง จำแนกตามสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
5. แนวทางที่เหมาะสมในการยกระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียงในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม ควรเป็นอย่างไร

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียงในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียงตามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม
3. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียง จำแนกตามขนาดของโรงเรียน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม
4. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียง จำแนกตามสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม
5. เพื่อหาแนวทางที่เหมาะสมในการยกระดับประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียงในสังกัดโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 152 คน และครูผู้สอนจำนวน 1,890 คน
2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 76 คน และครูผู้สอนจำนวน 248 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยการศึกษาหลักการ กรอบแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสำรวจรายการ (Checklist) สอบถามสถานภาพการดำรงตำแหน่ง ขนาดของโรงเรียน เขตพื้นที่การศึกษาที่สังกัด

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียงในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาเอกสาร หลักการ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการสร้างเครื่องมือ
2. ศึกษาทฤษฎี หลักการ แนวคิดและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับประสิทธิผลโรงเรียนที่ผ่านเกณฑ์การดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียง
3. สร้างแบบสอบถาม และนำเสนอที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจสอบความถูกต้อง แล้วปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
4. นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว เสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity)
5. ผู้วิจัยแก้ไขข้อบกพร่องในส่วนต่างๆ ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ให้มีความถูกต้องสมบูรณ์ยิ่งขึ้น และนำเสนอที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ให้ความเห็นชอบ
6. นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ในโรงเรียนประถมศึกษาที่ผ่านเกณฑ์การดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียงในจังหวัดสกลนคร จำนวน 18 โรงเรียน จำนวน 50 ชุด เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกรายข้อโดยการหาค่าสหสัมพันธ์อย่างง่าย (Item total Correlation) ของ Pearson โดยตัดข้อคำถามที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ ต่ำกว่า 0.23 ทิ้งไป แล้วนำข้อคำถามที่ใช้ได้มาหาค่าความเชื่อมั่นของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient)
7. นำแบบสอบถามไปจัดพิมพ์ และนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่าร้อยละ (Percentage) การทดสอบค่า t (t-test) แบบ Independent Samples การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว F-test (One way ANOVA) ในกรณีพบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยจะทำการทดสอบเป็นรายคู่โดยวิธีของเชฟเฟ (Scheffe-Method)

สรุปผลการวิจัย

1. ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียงในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 5.72$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าอยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านผลลัพธ์/ภาพความสำเร็จ ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษา และด้านหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามลำดับ

2. ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียง โดยรวมมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และด้านผลลัพธ์ ภาพความสำเร็จ มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา และด้านการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน

3. ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียงในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนมโดยรวม และรายด้านไม่มีความแตกต่างกัน

4. ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม ที่มีลักษณะขนาดของโรงเรียนแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียงในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนมโดยรวมและรายด้านไม่มีความแตกต่างกัน

5. แนวทางการยกระดับประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียงในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม ที่ควรได้รับการยกระดับ มีจำนวน 3 ด้าน คือ ด้านหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และด้านการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษา

อภิปรายผลการวิจัย

1. ระดับประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม โดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน ข้อที่ 1 ที่ว่า “ประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม อยู่ในระดับมาก” ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนทุกแห่งมีระบบประกันคุณภาพทั้งภายในและภายนอกอย่างเป็นระบบตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2545) ในหมวดที่ 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพ ตลอดจนการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนที่เน้นคุณธรรมนำความรู้สู่เศรษฐกิจพอเพียง นอกจากนี้ยังมีการกำกับติดตามผลของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม ในสถานศึกษาตามพระราชดำริ เรื่อง เศรษฐกิจพอเพียง จากเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน มีความตื่นตัวและมีการเข้าร่วมอบรม ประชุมสัมมนา ตลอดจนศึกษาดูงานในด้านการบริหารจัดการโรงเรียน ทำให้ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอนมีทักษะในการทำงาน มีการสร้างมนุษยสัมพันธ์ และประสานงานกับชุมชน รวมถึงมีการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเข้ามาใช้ในการบริหารจัดการโรงเรียนให้เกิดประสิทธิภาพ โดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรในโรงเรียนและชุมชน ตลอดจนหน่วยงานต่างๆ ที่ได้เข้ามาให้ความช่วยเหลือด้านการศึกษาเป็นอย่างดี จึงทำให้ประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม อยู่ในระดับมาก โดยผลการวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับ ดาววัน หุตากร (2551, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษา ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม เขต 2 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม เขต 2

ตามความคิดเห็นของ ผู้บริหาร ครูผู้สอน และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก และยังสอดคล้องกับ ประสาน พิทักษ์โกศล (2552, บทคัดย่อ) ได้ศึกษา ประสิทธิภาพการบริหาร โรงเรียนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่สกลนคร เขต 1 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่สกลนคร เขต 1 โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมากนอกจากนี้ยังได้สอดคล้องกับงานวิจัยของ พรชัย อามุกคะ (2553, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษา ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่สกลนคร เขต 2 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่สกลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานโดยรวมและรายด้านทุกด้าน อยู่ในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านผลลัพธ์/ภาพความสำเร็จ ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษา และด้านหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามลำดับ ซึ่งผู้วิจัยมีประเด็นนำมาอภิปราย ดังนี้

1.1 ด้านผลลัพธ์/ภาพความสำเร็จ โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหาร โรงเรียนและครูผู้สอน มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการ เกี่ยวกับการจัดทำแผนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ตลอดจนส่งเสริมและสนับสนุนให้ ครูผู้สอนได้ศึกษาดูงานในโรงเรียนหรือหน่วยงานที่ประสบความสำเร็จในด้านการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการจัดการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของอภิเดช คำจันทร์ (2556, หน้า 80-81) ได้ศึกษา ประสิทธิภาพการดำเนินงานในสถานศึกษาพอเพียงแก่นำต้นแบบการขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 พบว่า ด้านผลลัพธ์/ภาพความสำเร็จ อยู่ในระดับมาก

1.2 ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะตาม กำหนดให้กระทรวงศึกษาธิการกระจายอำนาจบริหารจัดการสถานศึกษาทั้งด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารงาน บุคคล และการบริหารงานทั่วไป ไปยังสำนักงานการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม เขตพื้นที่การศึกษาและสถานศึกษา ในเขตพื้นที่การศึกษาโดยตรง ทำให้โรงเรียนได้บริหารจัดการได้คล่องตัวมากขึ้น อีกทั้งชุมชน และผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ก็ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา และได้ยึดหลักการบริหารโดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง มาบริหารจัดการในโรงเรียน เพื่อพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้เอื้อต่อการจัดการศึกษาตามหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียงของโรงเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดาหวุ่น หุตางกูร (2551, หน้า 90) ที่ได้ศึกษา ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียน สังกัด สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 พบว่า ด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับ พรชัย อามุกคะ (2553, หน้า 88) ที่ได้ศึกษา ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนตามหลัก ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่สกลนคร เขต 2 พบว่า ด้านการบริหารจัดการ สถานศึกษา อยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ โรงเรียน ได้มีการส่งเสริมการจัดกิจกรรมแนะแนว ระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนรวมถึงกิจกรรมนักเรียน เช่น การจัดกิจกรรม ลูกเสือ เนตรนารี ยุวกาชาดหรือผู้บำเพ็ญประโยชน์ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้เรียนเกิดจิตอาสา และมีส่วนร่วมใน กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ตลอดจนสามารถนำมาปรับใช้สอดคล้องตามสภาวะภูมิสังคมของแต่ละ โรงเรียนกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดาหวุ่น หุตางกูร (2551, หน้า 104)

ที่ได้ศึกษา ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานครพนม เขต 2 พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ อภิเดช คำจันทร์ราช (2556, หน้า 77-78) ได้ศึกษา ประสิทธิภาพการดำเนินงานในสถานศึกษาพอเพียงแก่นำต้นแบบการขับเคลื่อนหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาบุรีรัมย์ เขต 4 พบว่า ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน อยู่ในระดับมาก

1.4 ด้านการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษา โดยรวมอยู่ในระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนมีการจัดทำแผนงาน โครงการ ในพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษา ตลอดจนการส่งเสริมให้บุคลากรแสวงหาความรู้เกี่ยวกับหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจและตระหนักในคุณค่าของการดำเนินชีวิตและปฏิบัติการกิจหน้าที่ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดาหวัน หุตุตงกูร (2551, หน้า 110) ที่ได้ศึกษา ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 พบว่า ด้านการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ พรชัย อามุกคะ (2553, หน้า 108) ที่ได้ศึกษา ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่สกลนคร เขต 2 พบว่า ด้านการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษา อยู่ในระดับมาก

1.5 ด้านหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยรวมอยู่ใน ระดับมาก ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะโรงเรียนมีแผนการจัดการเรียนรู้และการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบบูรณาการ ตลอดจน มีการการจัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผลที่หลากหลาย และสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมตามมาตรฐานการเรียนรู้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดาหวัน หุตุตงกูร (2551, หน้า 100) ที่ได้ศึกษา ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครพนม เขต 2 พบว่า ด้านหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ อยู่ในระดับมาก

2. ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียง โดยรวมมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน และด้านผลลัพธ์ ภาพความสำเร็จ มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา และด้านการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษา มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยผู้บริหารโรงเรียนมีความคิดเห็นมากกว่าครูผู้สอน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 2 ที่ว่า “ประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียง จำแนกตามสถานภาพการดำรงตำแหน่งของผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม มีความแตกต่างกัน”ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ด้วยเหตุที่ผู้บริหารโรงเรียนได้ปฏิบัติตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่ต้องดำเนินการขับเคลื่อนสถานศึกษาทุกแห่งในสังกัดทั่วประเทศได้พัฒนาเป็นสถานศึกษาแบบอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการบริหารจัดการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (สถานศึกษาพอเพียง) ตามยุทธศาสตร์ในปี พ.ศ. 2560 ที่ให้โรงเรียนในส่วนที่เหลือดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียงให้ครบทุกโรงเรียนจึงทำให้ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียง แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรชัย อามุกคะ (2553, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษา ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่สกลนคร เขต 2 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษากลนคร เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอน และประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มีสถานภาพแตกต่างกัน โดยรวมแตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ เพ็ญญา อีรทองดี (2553, หน้า 81-95) ที่ได้ศึกษา การนำหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารจัดการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาราชบุรี เขต 2 พบว่า ความคิดเห็นผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนมีความคิดเห็นต่อการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการบริหารจัดการของสถานศึกษา จำแนกตามตำแหน่ง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01

3. ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม ที่มีลักษณะขนาดของโรงเรียนแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนมโดยรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “ประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียง จำแนกตามโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม มีความแตกต่างกัน” ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน ที่อยู่ในโรงเรียนที่มีขนาดแตกต่างกัน ต่างก็ตระหนักถึงความสำคัญและการมีส่วนร่วมในการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการบริหารจัดการโรงเรียนตลอดจนเห็นถึงผลสำเร็จของงานไปในทิศทางเดียวกัน ซึ่งถือได้ว่าเป็นสิ่งที่ดีสำหรับการบริหารจัดการโรงเรียน รวมถึงโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการดังกล่าวเป็นการเข้าร่วมในลักษณะอาสา นั่นคือ โรงเรียนที่มีความพร้อมในด้านต่างๆ เช่น ทรัพยากร บุคลากร ฯลฯ จึงตัดสินใจเข้าร่วมโครงการ ทำให้สามารถดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียงเป็นไปด้วยดี ทำให้ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียงในโรงเรียนที่มีลักษณะขนาดของโรงเรียนแตกต่างกัน ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดาหวัน หุตาบงกูร (2551, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษา ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 พบว่า ประสิทธิภาพการบริหารโรงเรียนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ในโรงเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครพนม เขต 2 ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร ครูผู้สอนและประธานคณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ในโรงเรียนที่มีช่วงชั้นที่ทำการเปิดสอนแตกต่างกัน โดยรวม ไม่แตกต่างกัน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ ทรงศักดิ์ โฉมเฉลา (2557, หน้า 183-193) ที่ได้ศึกษาสภาพการจัดการเรียนรู้และบริหารจัดการสถานศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอน ที่อยู่ในสถานศึกษาที่มีขนาดแตกต่างกัน มีสภาพการจัดการเรียนรู้และบริหารจัดการสถานศึกษาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของสถานศึกษาโดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

4. ผู้บริหารโรงเรียนและครูผู้สอน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม ที่สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม โดยรวมและรายด้าน ไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานข้อที่ 4 ที่ว่า “ประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียง จำแนกตามสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม มีความแตกต่างกัน” ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะ การดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียงเป็นการดำเนินงานตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงซึ่งพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลที่ 9 มีพระราชดำริให้ดำเนินการเพื่อปลูกฝังให้สถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษาตลอดจนผู้เรียนได้ดำเนินการตามวิถีทางเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้สามารถดำเนินงานในด้านกระบวนการจัดการเรียนการสอนและการบริหารจัดการทางการศึกษา และโครงการดังกล่าวเป็นเหมือนเสาหลักในการดำเนินงาน ดังนั้น สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาแต่ละแห่งต้องให้ความสำคัญและดูแลอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้บุคลากรระดับต่างๆ

ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามีการติดต่อสื่อสารแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง กับสถานศึกษา พอเพียง โดยเฉพาะกลุ่มบุคลากรที่ทำงานอยู่ในจังหวัดเดียวกัน ซึ่งสะดวกที่จะติดต่อสื่อสาร ทำให้การทำงานเป็นไปในทิศทางเดียวกัน จึงทำให้บุคลากรที่อยู่ในโรงเรียนในจังหวัดนครพนม ไม่ว่าจะอยู่ในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษานคร เขต 1 หรือ เขต 2 มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียงไม่แตกต่างกัน ในการอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอนำเสนอผลการวิจัยที่ถึงแม้ไม่ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียง แต่ก็เป็นการดำเนินงานวิจัยที่มีความพิเศษในลักษณะตัวแปรตามที่ศึกษาและมีผลการวิจัยเดียวกันกับผลการวิจัยของผู้วิจัย คือ ผลการวิจัยของ ทองเพชร การุญ (2552, บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานโครงการหนึ่งโรงเรียนหนึ่งนวัตกรรมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในจังหวัดสกลนคร พบว่า ผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูวิชาการ ที่ปฏิบัติงานในเขตพื้นที่การศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาการดำเนินงานโครงการหนึ่งโรงเรียนหนึ่งนวัตกรรมของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ในจังหวัดสกลนคร โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารโรงเรียนควรมีการจัดอบรมเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการจัดทำแผนการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับหลักสูตรของเศรษฐกิจพอเพียง โดยการเชิญวิทยากรที่มีความรู้ความเข้าใจมาให้ความรู้เกี่ยวกับหลักสูตรของเศรษฐกิจพอเพียง

1.2 ผู้บริหารโรงเรียนควรส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนหรือบุคลากรได้ไปศึกษาดูงานในโรงเรียนที่เป็นศูนย์การเรียนรู้ด้านปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงหรือหน่วยงานที่ประสบความสำเร็จในการนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในหน่วยงาน

1.3 ผู้บริหารโรงเรียนควรนิเทศ ติดตาม ตรวจสอบตลอดจนประเมินผล และนำผลที่ได้มาปรับปรุงพัฒนา อยู่เสมอในการดำเนินงานตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1.4 ผู้บริหารโรงเรียนควรศึกษาแนวทางในการยกระดับประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียง เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการบริหารโรงเรียน ทั้งด้านการบริหารจัดการสถานศึกษา ด้านหลักสูตรและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านการจัดกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ด้านการพัฒนาบุคลากรของสถานศึกษา และด้านผลลัพธ์ ภาพความสำเร็จ ซึ่งจะส่งผลให้การบริหารโรงเรียนประสบความสำเร็จตามความมุ่งหมายของการจัดการศึกษา

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาตัวแปรด้านอื่นๆ ที่มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียง ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม เช่น ตัวแปรด้านวัฒนธรรมองค์กร ตัวแปรด้านการเป็นผู้นำทางวิชาการ เป็นต้น เพื่อยกระดับประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียงและจะทำให้ได้ผลการวิจัยที่หลากหลาย ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการบริหารโรงเรียนต่อไป

2.2 ควรศึกษาประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียงในสถาบันอื่น เช่น องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล ที่มีแนวปฏิบัติในการยกระดับประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียงที่เป็นเลิศ เป็นต้น

2.3 ควรสร้างรูปแบบการพัฒนาหรือสร้างเครื่องมือที่สามารถเพิ่มประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียงในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาในจังหวัดนครพนม เพื่อนำไปใช้

ในการยกระดับประสิทธิผลการดำเนินงานสถานศึกษาพอเพียงในโรงเรียน ให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลมากยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *ผลการดำเนินงานขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา*.

กรุงเทพฯ: บริษัท บิสซิเนสเพรส แอนด์ ดีไซน์ จำกัด.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). *คู่มือการประเมินสถานศึกษาแบบอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้*

และบริหารจัดการตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (สถานศึกษาพอเพียง)

ประจำปี 2554 - 2556. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2554). *สถานศึกษาแบบอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการบริหารจัดการ*

ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง “สถานศึกษาพอเพียง 2554”.

ปริญญช พินุลราวุธ. (2549). *เศรษฐกิจพอเพียง และการประยุกต์ใช้ด้านการศึกษา*.

กรุงเทพฯ: โครงการวิจัยเศรษฐกิจพอเพียง สำนักงานทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์.

ศูนย์ขับเคลื่อนเศรษฐกิจพอเพียง กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). *ผลการดำเนินงานการขับเคลื่อนปรัชญาของ*

เศรษฐกิจพอเพียงสู่สถานศึกษา. กรุงเทพฯ: บริษัท บิสซิเนส เพรส แอนด์ ดีไซน์ จำกัด.

ศูนย์สถานศึกษาพอเพียง กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). *คู่มือประเมินและเกณฑ์คุณภาพ*

สถานศึกษาแบบอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และการบริหารจัดการตามหลัก

ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง (สถานศึกษาพอเพียง) ปี พ.ศ. 2554. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.